
Juho Eerola (Replik)

Arvoisa presidentti! Aikomukseni oli, että pidän tästä asiasta nyt suuni kiinni, mutta eihän se nyt onnistunut, kun edustaja Arhinmäki mainitsi perussuomalaisetkin.

On aivan totta, kuten edustaja Bieler sanoi, että on halvempi auttaa ihmisiä paikan päällä. Se on monin verroin halvempaa. Me tiedämme sen, että suurin osa niistä henkilöistä, jotka Eurooppaan ja Pohjolaan ovat tulleet, ei ole sitten, kun on katsottu tilanne ja annettu päätökset, olleet pakolaisia sanan varsinaisessa ja alkuperäisessä muodossaan.

Eli summa summarum: mieluummin apua paikan päälle kuin se, että otetaan tänne henkilöitä, jotka kenties kaikki eivät edes pakolaisia ole.

Pitääkö kehitysapua sitten nostaa vai ei? – Kun perussuomalaisetkin olivat hallituspuolue, kehitysavun määrää laskettiin. Tietenkin, kun kaikkialta leikataan, pitää kehitysavustakin leikata. Ongelma on siinä, että tämän nykymuotoisen kehitysavun, jota on annettu suunnilleen viimeiset 50 vuotta, suurin ja sinänsä arvokas merkitys on ollut siinä, että lapsikuolleisuutta on saatu vähennettyä. Se taas on johtanut siihen, että seuraavassa sukupolvessa on ollut entistä enemmän kehitysavustettavia, kun mitään yhteiskunnan rakenteita näissä maissa ei ole saatu muuttumaan.

Toisin sanoen pitää täysin muuttaa kehitysavun rakennetta, sitä miltä pohjalta sitä annetaan, ja vastuuttaa niitä maita, jotka tätä kehitysapua saavat, siihen, että ne kunnioittavat demokratiaa, ihmisoikeuksia, niitä arvoja, jotka ovat meille itsestäänselvyyksiä täällä Pohjolassa.

Kun nämä maat sitoutuvat näihin arvoihin, ja etenkin – nyt sanon painokkaasti – tyttöjen, naisten ja lasten koulutukseen, ehkäisyneuvontaan, neuvolapalveluihin ja tämän kaltaisiin asioihin ja siihen, että nämä asiat laitetaan kuntoon, ja saadaan lapsilukua pienennettyä melkein samalle tasolle kuin Pohjolassakin, sitten voi alkaa keskustella siitä, onko kehitysavun jakaminen kannattavaa.

Skandinavisk oversættelse

Ärade president! Jag hade tänkt hålla tyst i den här frågan, men det blev det inget av nu då ledamot Arhinmäki också nämnde Sannfinländarna. Det är helt sant liksom ledamot Bieler sade, att det är billigare att hjälpa människor på ort och ställe. Det är flera gånger billigare. Vi vet att största delen av de personer som kommit till Europa och Norden inte har visat sig vara flyktingar i ordets egentliga och ursprungliga mening, då situationen har utvärderats och ett beslut getts. Summa summarum: hellre hjälpa på ort och ställe än ta hit personer som kanske inte alla ens är flyktingar. Bör vi alltså höja utvecklingsbiståndet eller inte? – Då Sannfinländarna satt i regeringen sänktes biståndet. Det är klart att också biståndet måste skäras ned då allt annat skärs ned. Problemet är att det främsta resultatet av den nuvarande formen av utvecklingsbistånd, som vi gett ungefär de senaste 50 åren, är minskad barndödlighet, vilket i och för sig är värdefullt. Detta har åter lett till att det i följande generation funnits ännu fler som behöver hjälp, då vi inte har lyckats förändra samhällsstrukturerna i dessa länder. Med andra ord borde vi helt förändra strukturen på biståndet, villkoren för att ge bistånd, och kräva att de länder som får det respekterar demokratin, de mänskliga rättigheterna, de värderingar som är självklarheter för oss här i Norden. Så fort dessa länder förbinder sig till dessa värderingar och framför allt – nu säger jag det med eftertryck – till utbildning för flickor, kvinnor och barn, familjeplanering, rådgivningstjänster och liknande och till att se till att åtgärda dessa saker, och då nativiteten sjunker till nästan samma nivå som i Norden, då kan vi börja diskutera om det lönar sig att ge bistånd.

Information

Talenummer

153

Type

Replik

Person

[Juho Eerola](#)

Taleroles

Nordisk Frihed

Dato

01.11.17 12:05

--